

ישכת את הצלומי חילי חילהנחיתה, השורפים בתים בעזרת מצית-כיס? מי יכול להתעלם מגילוי-הוועה שנת גלו במישפטים האמריקאים נגד פושעי-מלחמה? מי יודע כמה ילדים נהרגו בפצצות נאפלאם ורסק, כמה תינוקות הפכו בלתי-מום בשחר חיהם?

רק דיין נסע

אין זה מתפקידנו, כבית-הנבחרים של מדינת-ישראל, לקבוע הלכה לגבי צורת הפיתרון הרצוי לוויאט-נאם. על כך יחליט העם הוויאט-נאמי עצמו. אולם יש דברים שעליהם שוב אין עוד ויכוח. העם האמריקאי עצמו פסל את המלחמה הרצחנית, ותובע את סיומה המיידי. העם האמריקאי עצמו מתעב את מישטרו של הנשיא תין - מישטר התלוי על בלימה, מישטר שאין לו צל של תמיכה בקרב העם הדרום ויאט-נאמי; מישטר הנאלץ לקיים דיקטטורה גלויה, אחרי שחיסל לאחרונה את שרידי הדמוקרטיה הפורמלית; מישטר שנתן גושפנקה להפעלת מכונת-ההש"מדה הרצחנית הזרה נגד בני עמו שלו; מישטר המזוהה עתה בעולם כולו עם השחור שבשחור.

„הוא אמר את המילה הראשונה שלו: נאפאלם!“

שיג? מכל מעשיה ער כה, זהו המעשה התמוה ביותר.

יחסים עם כולם - מלבד

אנו תומכים עקרונית בדיעה שיש לקיים יחסים עם כל מדינה ועם כל מישטר השולט בפועל - וכי בעצם קיום יחסים אין הבעת תמיכה. אולם כלל זה אינו חל במקרה זה - כאשר הושגת הכרה בשעה זו, כנפיבות אל ה, למושטר מעורער ומוכתם, תוכן בצדק לא כי אקט שיגרתני, אלא כמעשה פוליטי ואיריאור לגוי ממדרגה ראשונה.

בדים מכירים בממשלת סייגון. **אורי אבנרי:** האם הם עכשיו הולכים להכיר בתיו, אדוני שריחוק? עכשיו? **שריחוק אבא אבן:** הם מכירים בתיו. **אורי אבנרי:** הם נמצאים במצב של הכרה עוד מאז הסכמי ג'נבה ב-1954. מי הולך עכשיו, חוזק ממך, להושיט את היד לאיש הזה? **שריחוק אבא אבן:** יש שיצאו לפני שבועיים-שלושה.

אורי אבנרי: במקרה השני - נמצא את עצמנו כבעלי-ברית של מישטר צבאי, שנעזב בסלידה עליידי כל יידינו, והמשיך במלחמה עקובה מדם נגד בני-עמו שלו - וניגרר אחרי שקיעתו הבלתי-נמנעת. **כל זה לשם מה? מה רוצה הממשלה להי**

תמיכה בעריץ גואל בדם

עתה הגענו - אולי! אולי! - לראשית סוף המילי-חמה. אינו בשורה נהדרת למיליוני הקורבנות הפוטנציאלי-

„מי הולך עכשיו, חוץ ממך, להושיט את היד לאיש האחראי להשמדת-עם?“

ברגע זה קיימות שתי ממשלות בדרום ויאט-נאם - זו של תיו וזו של חזית-השיחור (הוויאט-קונג). מדוע להכיר באחת, ולא בשנייה? יתר על כן, יש שתי מדינות בוויאט-נאם. האם מוכנה ישראל לקיים יחסים עם ויאט-נאם הצפונית? היחס העויין של האנוי לישראל, המשחק מדי פעם בידיעות, אינו מחוייב המציאות, וגם אינו שורשי. בשעתו נפגשתי עם הנציג הבכיר של ממשלת ויאט-נאם הצפונית בפאריס, והופתעתי מן היחס החיובי שלו לישראל, מדינה שאליה התייחס כאל כל מדינה אחרת, ושאת אהדת אורחיה ביקש כפה מלא.

יועצים לסייגון

גרוע מכל, בעיתוני ישראל פורסמו רמזים שיש בדעת ממשלת-ישראל לשגר מומחים או יועצים לדרום ויאט-נאם. אילו מומחים? אורחיים - או גם צבאיים? האם יפול מתר צעיר ישראלי על אדמת אותה מדינה, שבה נטושה מלחמה מזוהמת? האם נסכך את את חייו של שליח ישראלי אחד תחת דגנו של מישטר רקוב ומושחת זה? בטרם יקרה אסון כזה, בטרם יונף דגל ישראל בסייגון, בטרם נושיט אף רמו של הכרה או תמיכה במישטרו של תיו, אני מציע לכנסת לקיים על כך דיון נוקב וממצה - תוך קביעה שלא ייעשה דבר מצד הממשלה בכיוון זה עד אשר תאמר הכנסת את דברה המוסמך.

אבא אבן לא השיב אף על אחת הטענות המהותיות, אלא חזר על הטענה שעצם ההכרה אין בה הבעת תמיכה במישטר זה או אחר. אך בדבר אחד הצלחתי: בתשובה לקריאות שלי, הכריז אבן, כי ישראל מוכנה בכל עת לקיים יחסים גם עם ממשלת האנוי. לפי דרישתו, הסירה הכנסת את שתי התצעות מסדר היום, ברוב האוטומטי ממפ"ם עד חרות.

(הנגרל הוויאט-נאמי לחייל האמריקאי:)

„בשבילך זו סתם מלחמה, אבל בשבילי זו פרנסה!“

ליים של השמדת-העם, אילו נמשכה. הנרי קיסינג'ר הגיע לידי הסכם עם ממשלת האנוי ועם ממשלת הוויאט-קונג. כאבן-נגף אחרונה בדרך עומד מישטרו של תיו, המסרב להתחלל כדי לאפשר כינון מישטר חדש, שוחר שלום, והמאיים להמשיך במלחמה לבדו - גם אם האמריקאים יסתלקו בשאט-נפש. והנה באה ממשלת-ישראל, ועם מישטר זה, וברגע זה, היא רוצה לכוון יחסים דיפי-לומטיים!

הדבר כמעט לא ייאמן. האם ניתן יד לדיקטטורה, אשר מקימה ותומכה האמריקאיים עצמם מואסים בה? האם נחזור על התרגיל הרה-האסון שלנו באלג'יריה, כאשר גרמים ישראלים מרכזיים העניקו את תמיכתם המעשית למחתרת הפאשיסטית של הא-א-ה-אס, ועזרו לה בנוסיונה לסכל את השלום הממשמש ובא - אחרי שהנשיא דה'הגול כבר הושיט את ידו לכריתת השלום הצרפתי-אלג'ירי?

איך יבין העולם קשירת יחסים בין ירושלים וסייגון בשעה זו? העולם לא ידקדק בדיקדוקי-ענינות דיפלומטיים. הוא יסיק את המסקנה כי קשירת קשר כיום - פירושה תמיכה בנשיא תיו, תמיכה בדיקטטורה שלו, תמיכה בהמשך השמדת-העם. כי אחת מן השתיים: או שממשלת הנשיא ניכסון תש-בור את מישטרו של תיו, או שהצבא האמריקאי ייסוג סופית, והמלחמה תימשך בין כוחות האנוי והוויאט-קונג לבין מישטרו של תיו.

במיקרה הראשון - יזכרו יורשיו של תיו, המישטר שיקום מחר בסייגון, כי תמכנו בעריץ המגואל-בדם עד הרגע האחרון. לא נרכוש אף ידד אחד בוויאט-נאם או בארצות-הברית, ונכתם בכתם שלא יימחה בנקל. זלמן שזובל: חברי-הכנסת אבנרי, קראתי את

ההצהרה של האנוי על רצח מינון? **אורי אבנרי:** עוד אניע לזה. **שריחוק אבא אבן:** גם הצרפתים והש-